

Téli ének

Dalriada

Jönnék, hogyha várnának, ha keserû - kínos vártának
Keserû - kínos rabja nem lennék...
Maradnék, hogyha hagynának, és tüze lépteim szárnyának
Ellent nem állhatna az ég...
Ha eljő az éj, leszálok csendben, ajkam fagyba, hóba dermedten
súgja:
Eljött újra a dermesztő sötét
Ősi a kéj, de így van rendben, túl soká, s magam szenvedtem, s
ismét lesz
Ki csendben lehunyja két szemét...

Téli ének, árnyékok égnek
Fáklyák az égnek, hamu mind már
Árnyékok égnek, holt - hideg fények
Ha eljő az út vége, hol talál?

Téli ének, árnyékok égnek
Fáklyák az égnek, hamu mind már
Árnyékok égnek, holt - hideg fények
Ha eljő az út vége, hol talál?

Jégvirágon járok én...
Sűrű ködben, télben, erdő rejtekén...
De napsütésben újra élnék, lázban tart, s a
Tavaszi dala is felzeng majd!

Téli ének, árnyékok égnek
Fáklyák az égnek, hamu mind már
Árnyékok égnek, holt - hideg fények
Ha eljő az út vége, hol talál?

Téli ének, árnyékok égnek
Fáklyák az égnek, hamu mind már
Árnyékok égnek, holt - hideg fények
Ha eljő az út vége, hol talál?

Téli ének, árnyékok égnek
Fáklyák az égnek, hamu mind már
Árnyékok égnek, holt - hideg fények
Ha eljő az út vége, hol talál?